

slaget går ud på. Men jeg gør et sidste forsøg: Det går ud på at hæve det statstilskud, som er på 216 kr., med 45 kr. pr. publikum. Det betyder, at den driftsøkonomi, som teatrene har, bliver lidt bedre.

Der står faktisk ikke i forslaget, hvis hr. Eyvind Vesselbo vil høre efter et øjeblik, at vi lægger op til, at DST-teatrene skal have den samme egenindtægt på 27 pct. Det står der faktisk ikke. Der står i bemærkningerne, at det er sammenligneligt; at de to tal sammenligner vi. Der er jo nogle helt andre forhold i København. Selvfølgelig skal DST-teatrene ikke have det samme tilskud og dermed samme egenbetaling som Aalborg Teater. Vi har jo mange flere publikummer her, og der er også et større udbud.

Det er ikke sådan, at vi har problemer med vores forståelse af en teaterpolitik, der bringer dansk teaterliv videre og ikke trækker det baglæns.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 182:

Forslag til folketingsbeslutning om Det Danske Teater.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 14/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er flere ting i det socialdemokratiske forslag, som jeg grundlæggende ikke forstår eller ikke er enig i. Der står i bemærkningerne til forslaget, at

provinsens teaterudbud er blevet væsentligt reduceret de seneste år, og at der er sket en skævvridning af teaterlivet. Det har jeg meget svært ved at se, og det vil jeg gerne have dokumenteret.

Kl. 20.20

Vi har, som jeg ser det, et meget rigt og varieret teaterudbud i hele landet med en række forskellige teaterudbydere. Der er de store institutions-teatre; der er landsdelsscenerne, der foruden at være hjemmehørende i henholdsvis Aalborg, Århus og Odense, også har en vis turnévirkning; der er Den Jyske Opera, som foruden at være stationært i Århus turnerer i hele landet; vi har Peter Schaufuss Balletten, der er hjemmehørende i Holstebro og ligeledes turnerer i hele landet, og så har Det Kongelige Teater også turnévirkning.

De ovennævnte har fået en varig aftale med regeringen og har fået tilført flere penge i den sidste periode til aktiviteter i provinsen.

Endvidere har vi de små storbyteatre i landets store provinsbyer Århus, Aalborg og Odense, og der er egnsteatrene, som sikkert udbyder teater i hele landet. Endelig har vi de private teaterudbydere, og sidst, men ikke mindst, spiller Det Danske Teater en ganske væsentlig rolle for ikke mindst de mange teaterforeningers scener. Også provinspuljen, som vi oprettede i 2002, har støttet en række teaterprojekter rundt i landet, ligesom Kunstrådets Fagudvalg for Teater har fokus på støtte til teatre i hele Danmark.

Jeg tror derfor ikke, at nogen borgere i dette land kan siges at bo ret langt væk fra de teatertilbud, der findes. Vi er rige, meget rige, på disse muligheder.

Det Danske Teater er en meget væsentlig bidrager til dette store flotte teaterudbud. Teatret producerede i sæsonen 2002-2003 syv forskellige forestillinger, der tilsammen blev opført i alt 313 gange. Af de syv forestillinger var de seks for voksne og en var en familieforestilling.

I sæsonen 2003-2004 turnerer Det Danske Teater rundt med seks forskellige forestillinger, og i henhold til teatrets budget planlægges der syv forestillinger i sæsonen 2004-2005, hvoraf de seks forestillinger er nyproduktioner, inklusive en børneteaterforestilling.

Det første element i beslutningsforslaget går på, at finansieringen fra amterne skal baseres på de enkelte amters indbyggertal. Hertil vil jeg gerne bemærke, at det amtslige tilskud til Det Danske Teater er fastsat af amterne selv, og finansieringen fordeles i dag ud på de enkelte am-